

IX. KAFLI**Almenn ákvæði.****52. gr.**

Með mál út af brotum á samþykkt þessari skal fara að hætti opinberra mála.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum, ef ekki liggur þyngrri refsing við brotinu samkvæmt lögum.

Sektir renna í sveitarsjóð þess hrepps, þar sem brotið er framið. Nú er brot framið í fleirum en einum hreppi, og sem refsað er fyrir í sama máli, og rennur þá sektin í sýslusjóð.

53. gr.

Samþykkt þessi gildir bæði í þéttbýli og sveitum Norður-Ísafjarðarsýslu.

54. gr.

Með samþykkt þessari er úr gildi numin lögreglusamþykkt fyrir Norður-Ísafjarðarsýslu frá 14. júlí 1943, svo og allar síðari breytingar á henni.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi.

Lögreglusamþykkt þessi, sem sýslunefnd Norður-Ísafjarðarsýslu hefur samið og samþykkt samkvæmt lögum nr. 107 8. maí 1935 um lögreglusamþykktir utan kaupstaðanna, staðfestist hér með og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 22. ágúst 1977.

Ólafur Jóhannesson.

Ólafur W. Stefánsson.

L Ö G R E G L U S A M Þ Y K K T

fyrir Vestur-Ísafjarðarsýslu.

I. KAFLI

Um reglu og velsæmi á almannafæri.

1. gr.

Á almannafæri mega uppbot eða óspektir ekki eiga sér stað. Ekki mega menn safnast saman á almannafæri, svo að til tálma sé fyrir umferðina, eða til óþæginda fyrir viðstadda. Þar sem talað er um almannafæri í samþykkt þessari, er átt við götur, vegi og svæði, sem almenningur fer um eða ætluð eru til almenningsafnota svo sem leikvelli, sölutorg, bryggjur, afgreiðslustaði bifreiða, flugvéla o. s. frv. Um kvikmynda-hús, almenn samkomuhús, brýr, skeiðvelli og fjárréttir, gildi ákvæði samþykktarinnar um almannafæri eftir því sem við á.

2. gr.

Þegar fjölmenni safnast saman á almannafæri, svo sem við dyr kirkna, leikhúsa eða annarra samkomustaða, þar sem almenningur kemur saman, skulu menn haga sér eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglan setur til þess að varðveita góða reglu.

3. gr.

Bannað er að hafast að nokkuð það, sem raskar næturró manna, og enginn má að ástæðulausu berja á dyr eða glugga, hringja dyrabjöllum, eða hafa í frammi annars konar háttsemi, sem ónáðar eða móðgar húsbúendur.

4. gr.

Á almannafæri má ekki fljúgast á, æpa, kalla, blístra, syngja, né hafa í frammi annan hávaða eða ofsalegt eða móðgandi háttalag, sem raska kann allsherjarreglu, eða ónáðar vegfarendur, eða þá sem í nágrenninu búa.

5. gr.

Á fjölförnum götum og vegum eða þar, sem hætta getur stafað af má ekki hafa leiki um hönd, ekki gera rennibrautir, renna sér á skautum eða sleðum o. þ. h., sem truflað gæti umferðina og verið hættulegt. Sömuleiðis er bannað að hanga aftan í bifreiðum, sleðum, eða öðrum farartækjum, sem eru á ferð um götur eða vegi.

Lögreglustjóri getur þó heimilað sleðaferðir og leiki barna á tilteknum götum og svæðum, enda séu gerðar sérstakar varúðarráðstafanir, sé þeirra þörf.

6. gr.

Bannað er að kasta snjókúlum, grjóti, eða öðru sem getur valdið vegfarendum tjóni eða óþægindum. Á almannafæri má eigi kveikja í púðri, skoteldum eða sprengiefnum, né bera logandi blys, nema með leyfi lögreglustjóra. Nauðsynlegar sprengingar vegna mannvirkja má aðeins gera með sérstöku leyfi lögreglustjóra, og ber bæði verkstjóri og sá sem verkið er unnið fyrir, ábyrgð á, að allrar varúðar sé gætt. Eigi má skjóta af byssum, kúlurifflum, skotvopnum, svo sem loftbyssum í þéttbýli, eða á hafnarsvæðum kauptúnanna, eigi heldur bera hlaðin skotvopn um þessi svæði né skilja þau eftir hlaðin og umhirðulaus.

7. gr.

Enginn má ganga dulbúinn á almannafæri, eða í búningi, sem misbýður almennu velsæmi, eða getur raskað allsherjarreglum. Sömuleiðis er bannað að haga sér hneykslanlega t. d. með því að ávarpa menn með ósæmilegum orðum, vera áberandi ölvaður, fletta sig klæðum, gera þarfir sínar o. s. frv. Enginn má haða sig eða synda nakinn við bryggjur kauptúna, eða annars staðar svo nærri landi eða skipum að hneyksli valdi.

8. gr.

Hver sá, sem staddur er á almannafæri, er skyldur til þess að segja til nafns síns og heimilis, og sýna persónuskilríki (nafnskírteini), ef lögreglan krefst þess.

9. gr.

Bifreiðastjórar og aðrir, sem farartækjum stjórna í þéttbýli, skulu gæta þess að valda engum óþarfa hávaða að næturlagi og skipum er bannað að gefa hljóðmerki við bryggjur, eða annars staðar í höfnum kauptúnanna frá kl. 10 að kvöldi til kl. 8 að morgni, nema siglingarreglur krefji, eða nauðsynlega þurfi að kalla á hafnsógumann eða lækni.

10. gr.

Almenningi er skylt að hlýða öllum skipunum lögregluvaldsins, svo og bendingum og merkjum lögreglumanna, sem þeir gefa til að stjórna umferð, eða halda uppi reglu á almannafæri. Ef nauðsyn ber til, geta lögreglumenn krafist sér til aðstoðar hvern fulltíða mann, sem viðstaddur er, til að afstýra óreglu eða óspektum á almannafæri, en heimtingu eiga þeir menn á fullum bótum fyrir fataskemmdir o. þ. h. úr sveitarsjóði.

II. KAFLI

Ráðstafanir til að afstýra tálmunum og hættum fyrir umferðina.

11. gr.

Í kauptúnnum má enginn ótilkvaddur kveikja eða slökkva á götuljóskerum, né að þarflausu taka vatn úr brunahönum eða hreyfa við þeim. Enginn má að þarflausu brjóta brunaboða, eða með öðrum hætti gabba slökkviliðið.

Enginn má raska eða skemma stöðvar eða leiðslur, sem settar hafa verið upp til almenningssnota, svo sem rafbúnað, vatnsleiðslur o. þ. h. Sama gildir um pósthéfa-kassa, símabúnað og pósthólf.

12. gr.

Án leyfis lögreglustjóra má enginn setjast að á almannafæri til að selja vörur eða reka aðra atvinnu. Börn yngri en 14 ára mega alls ekki selja vörur á almannafæri. Þó skal börnum 8 ára eða eldri heimilað að selja dagblöð og fréttablöð og sömuleiðis aðgöngumiða að íþróttasýningum, dagskrár og merki, er gilda fyrir sérstaka hátíðisdaga.

13. gr.

Þar sem gangstéttir eru með götum kauptúnanna, er bannað að vera á reiðhjóli á þeim, svo og að flytja eftir þeim neina þá muni, sem hætta getur stafað af.

14. gr.

Á alfaravegi má aldrei setja eða leggja neitt það, sem tálma kann umferð, frekar en nauðsynlegt er vegna vöruflutninga, og skal þess ætíð gætt, að það geri sem minnstan farartálma. Að flutningi loknum skal vandlega hreinsa svæði það, sem notað var. Ökutæki og landbúnaðarvélar mega ekki standa á götum eða vegum lengur en nauðsynlegt er og aldrei mega tæki þessi standa á gangstéttum.

Hreppsnefndir ákveða í samráði við lögreglustjóra, hvar á götum eða torgum kauptúnanna bifreiðar mega standa, og setja sérstakar reglur þar að lútandi.

15. gr.

Á alfaravegi má ekki vinna neina þá vinnu, sem tálmar umferð manna, nema sérstakt leyfi lögreglustjóra komi til.

Ekkert má hafa það í gluggum, sem niður getur fallið á vegi eða götur og valdið skaða á þeim, er um fara, og ekki má heldur leggja eða hengja neitt það upp á hús eða hafa laust á húsum uppi, er skaða getur valdið vegfarendum, og bera umráðamenn og eigendur húsanna ábyrgð á þeim skaða, er stafar af hirðuleysi þeirra í þessum efnum.

Leyfi byggingarnefndar á hverjum stað þarf til þess að setja upp föst auglýsingaspjöld, eða aðrar varanlegar auglýsingar, svo sem ljósaauglýsingar og ljósaskreytingar, sem snúa að almannafæri eða sjást þaðan. Hæð undir auglýsingaspjöld, sem standa út frá húshlið fram yfir gangstétt eða götur, sé minnst 2,50 m ef um gangstétt er að ræða, annars svo hátt að hvorki valdi hættu né trafala, að dómi lögreglustjóra.

16. gr.

Enginn má gera skurð í götur eða torg kauptúnanna eða alfaravegi, nema hann hafi til þess leyfi viðkomandi stjórnvalds. Fáist slíkt leyfi, skal verkið svo unnið að sem minnstur farartálmi verði að, og ætíð skal þess gætt, að vegfarendur séu aðvaraðir um farartálma með nægilega greinilegum merkjum og ljósum frá því að fer að skyggja á kvöldin og þar til albjart er að morgni. Að öðru leyti gera hlutaðeigandi stjórnvald og lögreglustjóri þær ráðstafanir, er þeim þurfa þykir til þess, að allri hættu sé afstýrt fyrir vegfarendur. Ef slíkt verk dragast úr hófi fram, getur hlutaðeigandi

hreppsnefnd eða lögreglustjóri, eða bæði í sameiningu látið ljúka verkinu og sett götur, torg eða vegi í samt lag aftur á kostnað þess er verkið átti að framkvæma.

17. gr.

Hrörleg hús, bryggjur, girðingar og önnur slík mannvirki, getur lögreglustjóri bannað að nota og gert sínar ráðstafanir gagnvart eigendum, og á kostnað þeirra, til þess að bægja frá yfirvofandi hættu. Til dæmis látið rífa fúna bryggjupalla eða hús að hruni komið.

18. gr.

Áhöld, sem notuð eru til að hefja upp eða renna niður vörum, eða öðru við bryggjur eða hús, sem liggja við alfaraveg, skulu vera nægilega traust, og þeir sem þau nota, skulu vera áreiðanlegir menn. Lausir stigar mega ekki standa við húsveggi eða önnur mannvirki við alfaraveg eftir að dimmt er orðið. Um girðingarhlið á vegum, götum eða stígum fer eftir gildandi ákvæðum vegalaga.

III. KAFLI

Umferð um vegi og götur.

19. gr.

Umferð öll um vegi, götur og torg fer að gildandi umferðarlögum.

20. gr.

Með vísun til 50. gr. umferðarlaga má eigi aka hraðar í þéttbýli (kaupþúnum sýslunnar) en 40 km. á klst., enda séu þessi hraðatakmark gefin til kynna með viðeigandi umferðarmerkjum.

Við vegamót í þéttbýli má ekki leggja ökutæki nær gatnamótum en 5 metra miðað við götulínu.

IV. KAFLI

Almenn ákvæði um fjallskil og ágang búpenings.

21. gr.

Um rekstur búpenings til afrétta, hirðingu hans og fjallskil, fer eftir ákvæðum fjallskilareglugerðar Vestur-Ísafjarðarsýslu eins og þau nú eru, eða síðar kunna að verða.

Að öðru leyti eru allir skyldir til að gæta svo búfénaðar síns, að ekki gangi eða valdi tjóni á varplöndum, engjum, túnnum, ökrum, matjurtagörðum eða húslóðum manna, enda séu lönd þessi girt. Bæti eigandi eða umráðamaður penings skaðann ásamt áföllnum kostnaði. Um ákvörðun tjónsbóta skal fara eftir mati úttektarmanna nema öðruvísi sé ákveðið í fjallskilareglugerð eða lögum.

Hundar sem ráðast á menn eða elta skepnur út um hagann eru réttdræpir, hvar sem þeir finnast. Flækingshunda og ketti, sem ekki eru í eign neins, getur lögreglan látið drepa. Skytt er mönnum að sjá svo um, að hundar fylgi ekki til kirkju né til heimila, þar sem jarðarfaraathöfn fer fram.

Hundahald er bannað í kaupþúnum sýslunnar ef viðkomandi hreppsnefnd gerir samþykkt í þá átt. Þó getur lögreglustjóri með samþykki viðkomandi hreppsnefndar veitt einstökum mönnum leyfi til þess að halda hund. ef sérstakar ástæður mæla með því, og bundið leyfið skilyrðum.

22. gr.

Í kaupþúnunum má búfénaður eigi laus ganga, enda bera eigendur ábyrgð á því, ef fénaður þeirra veldur spjöllum á húslóðum, túnnum eða gördum, enda má sá,

sem fyrir ágangi verður handsama slíka gripi til bráðabirgða, en tilkynna skal hann strax lögreglustjóra og eða hreppstjóra um málavöxtu. Sérstaklega ber löggæslumönnum og hreppstjóra að hafa strangt eftirlit með þessu á tímabilinu frá 20. maí til 20. september.

Selja má fénaðinn á opinberu uppboði til lúkningar tjónsbótum og kostnaði ef eigandi greiðir ekki. Skylda má eiganda ágangspenings til þess að lóga honum.

23. gr.

Innan kaupúnanna má eigi halda alifugla, nema í húsi eða tveggja metra hárrí hæsnavírnetsgírðingu, eða annarri slíkri girðingu, sem lögreglan metur viðhlítandi. Eigendur alifugla bera ábyrgð á, að fuglarnir fari eigi inn í garða manna eða húslóðir, þótt ógirt séu. Nú er misbrestur á þessu og getur lögreglan þá látið slátra fuglunum á kostnað eigenda og selt, ef kostnaðurinn er ekki tafarlaust greiddur.

Einnig getur lögreglan látið slátra þeim alifuglum, sem hún telur eiga illt eða eru til óþrifa.

Er eigendum skylt að greiða slátrunarkostnaðinn.

24. gr.

Fjárhús og önnur peningshús í kaupúnunum má aðeins hafa þar sem hreppsnefnd ákveður. Heimilt er hreppsnefndum að banna með öllu skepnuhald á skipulagssvæðum kaupúnanna.

25. gr.

Skylt er öllum að hlýða fyrirmælum hreppsnefndar um hagbeit í landi kaupúnanna bæði hvernig hagbeit skuli hagað og gjöldum fyrir hana. Á slíkum gjöldum er lögtaksréttur.

V. KAFLI

Um friðun og vernd á eignum.

26. gr.

Enginn má skemma, lýta eða óhreinka, né á annan hátt spilla almenningseignum, hvort heldur eru vegir, vatnsból, vatnsveitumanvirkir, byggingar, rafbúnaður, ljósker, bryggjur, bryggjuáhöld, símar, brunaboðar, björgunartæki eða annað, sem ætlað er til almenningsnota. Sama gildir um útvarpsbúnað einstakra manna.

27. gr.

Enginn má rita, rispa, tjarga, teikna né mála á hús manna eða girðingar neitt það, sem hneyksli getur valdið, skemmdum eða óþrýði. Enginn má heldur skemma girðingar þær, er standa um garða, reiti, tún eða önnur mannvirki, og bannað er að klifra yfir þær eða fara í gegnum þær, nema með leyfi eiganda eða umráðamanns.

Enginn má á nokkurn hátt vísitandi spilla nokkrum eignum sýslubúa. Komi slíkt fyrir, skal sá, er veldur bæta fullum bótum þann skaða, sem hann gerir.

28. gr.

Enginn má skemma, troða eða spilla á annan hátt ræktuðum blettum, túnunum, engjum, matjurtagörðum eða skrúðgörðum manna, hvort sem girt er eða ógirt.

Ekki má heldur skemma plöntur, né á nokkurn hátt spilla neinu í grafreitum eða saurga þá á nokkurn hátt. Girðingum má ekki spilla, né skilja eftir opin hlið.

29. gr.

Enginn óviðkomandi maður má hagnýta sér eða tileinka sér neinar nytjar, svo sem beit, berjatöku, egg, veiði, fugla, fiska eða annað, án leyfis landeiganda. Þó mega ferðamenn hagnýta sér hagbeit og berjatöku til neyslu á staðnum um stundarsakir, meðan á áningu eða hvíld stendur.

30. gr.

Öllum er skylt að ganga vel og þrifalega um áningarstaði sína og tjaldstæði, eða þar, sem þeir á annan hátt koma saman á víðavangi, hvar sem er innan sýslunnar. Ber að ræsta vandlega slíka staði af öllum óhroða og rusli, svo sem dósum, flöskum, bréfum og matarleyfum og öðru þvilíku, áður en staðurinn er yfirgefinn, og hylja ruslið í gróf eða gjótu eða flytja það burt. Flöskur má aldrei brjóta á víðavangi. Bannað er að eyða eða spilla gróðri með lyng- eða hrísrifi, óþörfum akstri utan vega eða á annan hátt.

31. gr.

Hreppsnefnd ákveður hvar festa skuli upp auglýsingar frá yfirvöldum og öðrum stjórnvöldum og skal hún á kostnað sveitarsjóðs útvega í því skyni spjöld, svo mörg sem þurfa þykir.

Auglýsingar um sjónleiki, sýningar, samsöngva og aðrar skemmtanir sem leyft er að halda, svo og aðrar auglýsingar, má festa upp hvar sem er með samþykki hlutaðeigandi húsráðanda.

32. gr.

Uppfestar auglýsingar skulu hlutaðeigendur taka niður, þegar þær hafa fullnægt tilgangi sínum. Löglega uppfestar auglýsingar má enginn rífa niður, rissa eða skrifa neitt á þær þeim óviðkomandi, óhreinka eða gera ólæsilegar á annan hátt.

VI. KAFLI.**Um veitingastaði, samkomuhús og skemmtanir.****33. gr.**

Allir staðir, þar sem höfð er á hendi almenn veitingasala matar og drykkjar og gististaðir fyrir almenning, skulu háðir sérstöku eftirliti lögreglustjóra, og skal lögreglunni heimill umgangur um húsakynni þau, sem notuð eru í sambandi við reksturinn.

Í öllum gistihúsum skal halda nákvæma gestabók.

34. gr.

Hverjum, sem hefur veitingasölu, hverju nafni sem nefnist, er skylt að gera allt, sem í hans valdi stendur til að afstýra því, að nokkuð það fari fram í húsi hans, sem kemur í bága við velsæmi og góða reglu.

35. gr.

Á veitingastað má enginn sýna af sér ofsalegt athæfi eða látbragð, hávaða eða nokkra ósæmilega hegðun eða hafa áhættuspil um hönd.

36. gr.

Allir almennir veitingastaðir og samkomustaðir skulu vera lokaðir frá kl. 11.30 að kvöldi til kl. 6 að morgni, og allir gestir, sem ekki eiga náttstað þar, skulu hafa farið út ekki síðar en hálfri stundu eftir að lokað er. Þó má selja ferðamönnum greiða á hvaða tíma sem er. Heimilt er félögum að halda þar samkvæmi, dansleiki

og aðrar skemmtanir, sem ekki eru bundnar við neinn sérstakan lokunartíma, ef ekki taka þátt í þeim aðrir en félagsmenn og gestir þeirra. Sama gildir um brúðkaup og samsæti einstakra tiltekinna manna.

37. gr.

Í hverju veitingahúsi eða almennu samkomuhúsi skulu vera nægilega stór snyrtiherbergi (salerni) miðað við mögulegan fjölda gesta. Veitingamaður eða húsráðandi skal sjá um, að fulls hreinlætis sé gætt á snyrtiherbergjum.

38. gr.

Þeir, sem vilja halda almennar samkomur, svo sem dansleiki, sjónleiki, söngskemmtanir, íþróttasýningar o. s. frv. sem almenningi er boðið til og aðgangur seldur að, eða til að hafa veitingar á boðstólum, skulu leita leyfis lögreglustjóra. Þó getur lögreglustjóri falið hreppstjórum að veita slík leyfi, hverjum í sínum hreppi. Lögreglustjóri metur, hvort þörf sé á löggæslu og hve mikilli.

Leyfishafa skal skylt að hlýða þeim fyrirmælum sem lögregluvaldið setur til þess að varðveita góða reglu, velsæmi, hreinlæti og loftræstingu. Enn fremur getur lögreglustjóri sett reglur um hámarksfjölda samkomugesta á hverjum stað.

Fari nokkuð það fram, sem verulega brýtur í bága við reglur og velsæmi, er lögregluvaldinu heimilt að slíta samkomunni.

Almennar útisamkomur eru sömu reglum háðar eftir því sem við á.

39. gr.

Nú hefur einhver orðið með dómsrannsókn sannur að sök um ítrekaða ölvun eða óspektir á dansleikjum eða öðrum samkomum, og er þá heimilt að meina honum aðgang að dansleikjum og skemmtisamkomum í tiltekinn tíma eftir tilmælum lögreglumanna og forsvarsmanns samkomu. Lögreglustjóri fellir úrskurð í málinu og tilkynnir hlutaðeigendum.

40. gr.

Föst kvikmyndahús má ekki reka í sýslunni nema að fengnu leyfi hlutaðeigandi hreppsnefndar og lögreglustjóra, og með þeim skilyrðum, sem þessir aðilar setja um húsrými og öryggisráðstafanir.

41. gr.

Ef sýndar eru myndir, sem að dómi lögreglustjóra eru siðspillandi, hvort sem það eru skuggamyndir eða kvikmyndir, getur lögreglustjóri bannað að sýna þær. Barnaverndarnefnd getur og bannað ef henni sýnist ástæða til, að láta börn horfa á myndir, sem geta haft vond áhrif á þau.

VII. KAFLI

Um útvíst barna og unglínga.

42. gr.

Foreldrum og þeim, sem foreldravald hafa yfir börnum er skylt að hafa tilhlýðilegt eftirlit með börnum sínum, þegar þau eru á almannaferi.

Börn yngri en 12 ára mega ekki vera á almannaferi eftir kl. 20 og unglíngar yngri en 15 ára ekki eftir kl. 22 á tímabilinu 1. október til 1. maí. Þeim er á sama tíma óheimill aðgangur að kvöldssýningum kvikmyndahúsa, knattborðsstofum og veitingastöðum.

Unglingum innan 15 ára aldurs er óheimill aðgangur að dansleikjum. Þó er þeim heimilt að sækja skemmtanir skóla og æskulýðsfélaga undir eftirliti foreldra eða fulltrúa þeirra.

Um aldurstakmörk þessi gildir sú regla þó, að eftir 1. maí skulu börn fædd síðar á árinu njóta sama réttar og börn fædd fyrir 1. maí, sbr. ennfremur ákvæði gildandi laga um vernd barna og ungmenna.

43. gr.

Lögreglunni er heimilt að banna öllum óviðkomandi, sem ekki eiga brýnt erindi, umferð út í skip, sem liggja í höfnum kaptúnanna. Enn fremur getur lögreglan jafnan bannað börnum innan 15 ára aldurs umferð um bryggjur kaptúnanna og hafnarsvæði, nema þau séu þar í vinnu.

44. gr.

Heimilt er að halda unglíngadansleiki, þar sem áfengisneysla er útilokuð, enda sé aldur þátttakenda undir tvítugt en yfir 12 ára.

Unglingum yngri en 15 ára sbr. þó 42. gr., er óheimil þátttaka í bingó- og félagsvistarsamkomum, nema í fylgd með foreldrum, eða forsjármönnum. Lögreglustjóri getur þó leyft að slíkar samkomur séu sérstaklega haldnar fyrir börn og unglínga, enda sé aðgangseyri og verðmæti vinninga í hóf stillt.

Börnum yngri en 15 ára er bannað að skemmta á almennum samkomum, þar sem aðgangseyris er krafist nema með samþykki barnaverndarnefndar. Barnaverndarnefndum er skylt að vera lögreglunni til aðstoðar við að sjá um að ákvæðum þessum sé fylgt.

VIII. KAFLI

Almenn ákvæði um hreinlæti og þrifnað.

45. gr.

Enginn má saurga eða á nokkurn hátt spilla neysluvatni manna, hvort heldur er rennandi vatn í ám, lækjum eða lindum eða vatnsleiðslum eða í þróm eða brunnum.

Vatnsból skulu vel varin fyrir öllum óþrifnaði, og þess stranglega gætt, að skólpi eða öðru, er óþrifnaði veldur, sé eigi hellt þann veg, að runnið geti að þeim.

Fataþvottur eða önnur skarnhreinsun má ekki eiga sér stað svo nálægt brunnum að nokkur hætta sé á, að neysluvatn saurgist af.

Stampa, opnar tunnur, fót eða önnur ílát eða lifur, grút eða slori eða því um líku, má ekki láta standa á almannafæri né hafa nokkuð laust eða í ílátum, sem óðaun leggur af eða óþrifnaði veldur.

Safngryfjur og forir skulu vera þaktar, svo engan óðaun leggi af þeim og svo vel umgirt, að enginn hætta geti af stafað fyrir menn eða skepnur.

46. gr.

Bannað er að hella skólpi á götu eða almannafæri, ekki má heldur hella þar eða skilja eftir neitt það, er óþrifnaði veldur.

For, slor og annað þvíumlíkt, skal jafnan flytja í heldum ílátum eða vögnum um götur og alfaravegi, og skal sá er á, sem flytur, hreinsa upp, ef niður á götuna fer.

47. gr.

Skepnur má ekki slátra á eða við götur eða á almannafæri yfirleitt, heldur skal það gert að húsabaki eða innan girðingar, og skal þess vandlega gætt, að skepnur sjái ekki blóðvöllinn, og hann sé hreinsaður strax að slátrun lokinni.

Bannað er að láta hunda komast í blóðvöll, þegar slátrað er sauðfénaði. Brot gegn banni þessu er á ábyrgð hlutaðeigandi hús- eða landráðanda.

48. gr.

Heilbrigðisnefndir hafa hver í sínum hreppi eftirlit með öllu því sem að almennum þrifnaði lýtur. Fer um þetta efni eftir þeim heilbrigðissamþykktum, sem nú gilda fyrir einstaka hreppa sýslunnar, eða þeim heilbrigðissamþykktum er síðar kunna að verða settar fyrir hreppa sýslunnar.

49. gr.

Eigi má fleygja flöskum, steinum, nöglum, hálm, ávaxtahýði, pappírusrusli, eða þess konar á almannafæri í göturæsi eða í fjörur, né heldur skvetta þar skólpi eða öðru, sem veldur óþrifum eða er til óþæginda. Bannað er að brenna skarni á verslunarlóðum kaupúnanna.

50. gr.

Þegar hús eru byggð að nýju, eða eldri hús rifin og byggð upp að nokkru eða öllu leyti, skal eigandanum, ef húsið liggur við götu eða svæði, sem almenningur fer um skylt að skýra lögreglustjóra frá, áður en verkið byrjar, og sanna fyrir honum heimild sína til verksins. Hann skal haga sér eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglustjóri setur til að afstýra hættu, farartálmum eða óþægindum fyrir vegfarendur.

Verkfæri og verkefni má ekki leggja frá sér á almannafæri, nema þar sem lögreglustjóri leyfir, og má ekki liggja þar lengur en nauðsyn krefur. Mold, mól, leifar af verkefni og annað, sem af byggingunni stafar, skal eigandinn færa burt, þegar húsagerðin er svo langt komin eða verk það, sem unnið er að, að því verði við komið.

Nú brennur hús eða mannvirki, eða það er flutt í burt, án þess að annað sé gert í staðinn, þá er eiganda eða umboðsmanni hans skylt að ganga svo frá rústunum, að ekki stafi hættu, óþrifnaður eða óþrýði af.

51. gr.

Bannað er að hafa þakjárn, eða parta af þakjárn, laust úti og hafa eigendur ábyrgð á, að slíkt ekki fjúki öðrum til tjóns, eða meiðsla. Sama gildir og um spýtnarusl og annað þess háttar, sem meiðslum eða skemmdum getur valdið, ef fýkur.

IX. KAFLI**Almenn ákvæði.****52. gr.**

Með mál út af brotum á samþykkt þessari skal fara að hætti opinberra mála.

Broð gegn samþykkt þessari varða sektum, ef ekki liggur þyngri refsing við brotinu samkvæmt lögum.

Sektir renna í sveitarsjóð þess hrepps, þar sem brotið er framið. Nú er brot framið í fleirum en einum hreppi, og sem refsað er fyrir í sama máli, og rennur þá sektin í sýslusjóð.

53. gr.

Samþykkt þessi gildir bæði í þéttbýli og sveitum Vestur-Ísafjarðarsýslu.

54. gr.

Með samþykkt þessari er úr gildi numin lögreglusamþykkt fyrir Vestur-Ísafjarðarsýslu frá 30. júlí 1946, svo og allar síðari breytingar á henni.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi.

Lögreglusamþykkt þessi, sem sýslunefnd Vestur-Ísafjarðarsýslu hefur samið og samþykkt samkvæmt lögum nr. 107 8. maí 1935 um lögreglusamþykktir utan kaup-

staðanna, staðfestist hér með og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 22. ágúst 1977.

Ólafur Jóhannesson.

Ólafur W. Stefánsson.

REGLUR

um nýtingu fangelsa í Reykjavík.

1. gr.

Reglur þessar taka til Hegningarhússins í Reykjavík, Fangelsisins Síðumúla 28 og Fangageymslunnar í lögreglustöðinni, Hverfisgötu 113.

2. gr.

Handteknir menn.

Þá sem rannsóknarlögregla ríkisins handtekur á starfssvæði sínu og að mati hennar er nauðsynlegt að vista í fangelsi, skal að jafnaði vista í Fangelsinu Síðumúla 28.

Þeir sem handteknir eru í Reykjavík vegna brota á áfengis- og fíkniefnalöggjöf, óspekta á almannaferi, svo og þá sem grunaðir eru um önnur brot en eru í vinnu vegna neyslu áfengis eða fíkniefna, skal að jafnaði vista í Fangageymslunni að Hverfisgötu 113.

3. gr.

Gæsluvarðhald.

Þá, sem úrskurðaðir eru í gæsluvarðhald á vegum rannsóknarlögreglu ríkisins, sakadóms í ávana- og fíkniefnamálum eða rannsóknardeilda lögreglunnar í Reykjavík, Kópavogi eða Hafnarfirði, skal vista í Fangelsinu Síðumúla 28, nema hentugra sé talið af þeim sem með rannsókn málsins fer að vista fangann annars staðar.

Gæslufanga, sem vistaður er í fangelsi utan Reykjavíkur, en flytja þarf til dvalar í Reykjavík, skal sömuleiðis vista í Fangelsinu Síðumúla 28.

Sé ekki fyrir hendi húsrými í Fangelsinu Síðumúla 28, skal yfirmaður þess sjá um að afla vistrýmis í öðru fangelsi og er honum í því sambandi heimilt, í samráði við þann sem vistað hefur fanga í gæsluvarðhaldi, að flytja gæslufanga úr fangelsinu í annað fangelsi, þar sem fangelsirými er fyrir hendi.

4. gr.

Afplánun refsingar.

Fanga sem vista á í fangelsi til afplánunar fangelsisrefsingar lengri en 3 mánuði, skal fyrst fara í Hegningarhúsið í Reykjavík, en síðan skulu þeir fluttir þaðan svo fljótt sem unnt er og vistaðir á því vinnuhæli, sem að mati yfirstjórnar fangelsanna er talið viðeigandi hverju sinni.

Fangar sem afplána eiga fangelsisrefsingu 3 mánuði eða skemur, er heimilt að vista allan tímann í Hegningarhúsinu, svo og þá sem afplána eiga lengri fangelsisrefsingu, sé það talið nauðsynlegt að mati yfirstjórnar fangelsanna.

Fangar, sem afplána eiga varðhaldsrefsingu og búsettir eru á Suður- og Vesturlandi, skal vista í Hegningarhúsinu. Þó er heimilt í samráði við yfirstjórn fang-